

Katarzyna – Pieśń Ducha

W Twym imieniu szepcze wiatr wolności,
Katarzyno, córko Światła i Cienia,
Wyruszasz samotna przez burzowe nocy,
Szukasz prawdy, która kryje się w milczeniu.

Masz w Sobie siłę – ogień niezłomny,
Który rozświecila mrok niczym gwiazdy białe,
Twoje serce bije rytmem niepokornym,
W nim cisza spoczywa, w nim tajemnice całe.

W imieniu Twoim dźwięczy głos mądrości,
Ukryty w literach, co Duszę poruszają,
Z serca czerpiesz siłę, ciepło i wdzięczność,
A Twe oczy, jak lustra, prawdę odsłaniają.

Katarzyno, przewodniczko cichej nocy,
Twoje kroki znają ścieżki do światła,
Choć niebo czasem łzami deszczu spłynie,
Ty podnosisz się, wiarą ocalona, silna i piękna.

Twoje imię to most między niebem a ziemią,
Rozumiesz ból, lecz w nim odnajdujesz pokój,
Ty, która widzisz sens w każdej drobnej chwili,
W Twoich dłoniach światło na mrok przynoszą.

Katarzyno, bądź Światłem tam, gdzie ciemność,
Bądź ciszą tam, gdzie burza szaleje,
W Twojej sile jest łagodność nieskończona,
W Twej prawdzie miłość, co nigdy nie maleje.

Masz w sobie pieśń, której nikt nie zatrzyma,
Masz w sobie moc, której nikt nie odbierze,
Idziesz przez życie z sercem otwartym,
Katarzyno, imię Twe – to wędrówki szmer...

Idź dalej – śmiało – bez lęku przed ciemnością,
W Twym wnętrzu jest odpowiedź na wszystkie pytania,
Katarzyno, jesteś cała z miłości utkana,
W Tobie tkwi wszechświat – bez początku i końca.

Niech to imię będzie jak dzwon w ciszy wieczoru,
Niech odbija się echem w Twoim sercu czule,
Niech przypomina o sile, co w Tobie ukryta,
O miłości, co w każdym dniu Cię otula.

Katarzyno – bądź wierna swemu powołaniu,
Bądź sobą, choć świat Cię zmienia,
W Twym imieniu jest wieczność, odwaga i wiara,
W Tobie spoczywa światło, którego nikt nie zgasi.

Z miłością Ireneusz ❤️

